

Activitatea Societății Franco-Române de Petrol “Colombia” (1905-1941)

Dan-Ovidiu Pintilie

În anul 1905, s-a înființat, de către un grup de bancheri și industriași (Leon Ruzicka, A. Taubes, Lazare I. Elias), “Colombia”, Societate Franco-Română de Petrol, una din cele mai vechi societăți petroliere din România, cu un capital de 1.200.000 lei, care a fost sporit treptat până la 5.000.000 în anul 1908. Societatea a fost înregistrată la Tribunalul Ilfov, Secția Comercială, sub nr. 2.458/1905.

Din anul 1905 până în anul 1912, activitatea societății a mers în creștere continuă. Acest din urmă an a fost de o prosperitate excepțională, societatea dominând cu producția ei piața petrolului din România. Sonda nr. 1 din Moreni, răzbită în acel an, a dat timp de 10 luni cca 1.000 tone pe zi, iar producția totală a acestei sonde a atins aproape 40.000 vagoane¹. Beneficiul brut al exercițiului 1912-1913 a fost de peste 13.000.000 lei aur, ceea ce era o cifră foarte importantă față de cele 5.000.000 lei capitalul social. Societatea “Colombia” continuă să se dezvolte până în anul 1916, începând numeroase și importante lucrări de foraj și exploatare în regiunile Moreni, Gropi și Buștenari; își asigură concursul rafinării din Cernavodă, “Traian”, care aparținea Societății “Alpha”, precum și al rafinării din Plopeni; își procură vagoane-cisternă și rezervoare necesare înmagazinării produselor sale, la Constanța, în vederea exportului.

La începutul primului război mondial, activitatea societății este defavorabil influențată de evenimentele politice. O mare parte din lucrători și din personalul tehnic este mobilizată, producția scade în mod simțitor din cauza unor accidente survenite la sondele nr. 1 și 2 din Moreni, care cereau reparații dificil de executat, precum și piese de schimb.

În momentul retragerii armatei, societatea a suferit pierderi foarte însemnate din cauza distrugerilor făcute atât la schele cât și la rafinăria din Cernavodă, care se afla în zona ostilităților. Direcțiunea și majoritatea personalului tehnic au urmat armata română în Moldova și, timp de doi ani, schelele societății au rămas părăsite în mâinile inamicului. În timpul ocupației, “Colombia” a fost pusă sub sechestru și toate bunurile ei au fost vândute societății “Erdoel Industrie Anlagen Gesellschaft”, creată de germani pentru cumpărarea tuturor întreprinderilor petroliere cu capital aliat și lichidate de inamic.

În februarie 1919, “Colombia” a putut reintra în posesia bunurilor sale, activitatea ei cunoscând un progres, grație avansurilor și creditelor acordate de societatea franceză “Omnium”.

¹ D.J.A.N. Argeș, fond Societatea “Colombia”, dosar 9/1931-1944, f. 108.

În anul 1920, Adunarea generală extraordinară din 22 mai a hotărât fuziunea cu Societatea “Alpha”, cu capital majoritar belgian (100.000.000 lei), înființată în iulie 1906, în fruntea căreia se afla binecunoscutul industriaș Josse Allard, creându-se “Colombia”, Societate Franco-Română de Petrol, sub controlul grupului francez “Omnium International de Pétroles”, care, după primul război mondial se străduia să își vadă interesele din România “unite într-un mănunchi puternic”². Actul constitutiv și statutele au fost publicate în “Monitorul Oficial” nr. 43 din 29 mai 1920³.

Fondatorii noii societăți petroliere erau următorii:

1. Societatea franceză “Omnium International de Pétroles”;
2. Ernest Mercier – inginer din Paris;
3. Achille Lévy-Strauss – industriaș din Paris;
4. Paul Chapuy – inginer din Paris;
5. S. Rosental – avocat din București;
6. Lazare I. Elias – industriaș din București, reprezentant al societăților “Colombia” și “Alpha”;
7. D. G. Many – profesor de poduri și șosele din București.

Consiliul de administrație a fost modificat, președinte al noii societăți fiind numit inginerul Ernest Mercier, o personalitate binecunoscută în industria franceză, fiind președintele societăților “Compagnie Française des Pétroles” și “Omnium International de Pétroles” și administrator-delegat al importantei societăți de electricitate franceze “Union d’Electricité”. În perioada primului război mondial, Ernest Mercier a făcut parte din misiunea generalului Berthelot și, pentru faptele sale de vitejie, a fost decorat de Regele Ferdinand cu Ordinul “Mihai Viteazul”.

Prin această fuziune, capitalul societății va fi sporit la 100.000.000 lei, împărțit în 200.000 acțiuni a câte 500 lei fiecare, din care s-au plasat mai întâi 100.000 acțiuni⁴. Din acestea, acționarii societății “Colombia” – Societate Franco-Română de Petrol au primit 60.000 acțiuni, iar acționarii Societății “Alpha” – Societate de Petrol, 27.000 acțiuni, tot inventarul mobil și imobil al acestor două societăți trecând în proprietatea noii societăți “Colombia”.

Proprietatea Societății “Alpha” se compunea din: Rafinăria “Traian” de la Cernavodă; 106 vagoane-cisternă și terenuri petrolifere situate în Băicoi, Gropi, Chiciura, Valea Portalului și Copăceni⁵.

Restul de 13.000 acțiuni a fost preluat de cei șapte fondatori, din care societatea “Omnium International” a preluat singură 10.200 acțiuni, plătind 30% din valoarea lor. Restul de 50.000.000 lei a fost oferit acționarilor la raportul de 1:1, plătindu-se complet în decembrie 1920.

Adunarea generală a acționarilor din 29 mai 1921 a hotărât mărirea capitalului la 120.500.000 lei, iar cea din 23 martie 1927 a decis sporirea capitalului

² *Ibidem*, f. 57, 88.

³ *Ibidem*, f. 122.

⁴ *Ibidem*, f. 11.

⁵ *Ibidem*, f. 88.

la 138.000.000 lei, dând această emisiune la "Omnium International" în plată, lichidându-se astfel jumătatea de creanță față de această societate.

Adunarea generală extraordinară din 19 decembrie 1927 a mărit capitalul societății la 175.000.000 lei, iar Adunarea generală extraordinară din data de 5 decembrie 1928 a hotărât să majoreze capitalul, cu ocazia fuziunii cu Societatea "Aquila Franco-Română", înființată în 1904 cu capital francez, la 347.187.500 lei. Societatea "Aquila Franco-Română" avea un capital, la data fuziunii, de 225.000.000 lei și era controlată de un grup de industriași francezi și societăți, printre care figura "Desmarais Frères" (reprezentată de Eugen Saladin⁶), "Fenaille", "Raffinerie des Pétroles du Nord", "Dutch" etc. Societatea nu primise niciun perimetru de exploatare de la Stat, iar cele două propuse pentru a fi preluate în 1925 au fost date altor societăți care aveau o dezvoltare și o cifră de afaceri mult mai active.

Avantajul acestei fuziuni a fost concentrat spre o singură direcție, și anume de a reduce cheltuielile generale și de a permite societății să dea un nou impuls exploatarii și activității sale comerciale. Prin această fuziune, tot inventarul mobil și imobil al acesteia a trecut în posesia Societății "Colombia", inclusiv rafinăria "Aquila" din Ploiești. Construită în anul 1906 și dezvoltată progresiv pentru a prelucra 900 tone pe zi, ea a fost complet renovată prin instalarea a două unități de cracare, apoi, în anul 1931, prin construirea unei instalații de distilare "*pipe-still*", cu o capacitate de 1.400 tone pe zi.

Materia primă folosită era țițeiul produs de șantierul societății, aflate în județele Prahova, Dâmbovița și Buzău, unde deținea concesiuni importante (Bucșani, Moreni, Gura Ocnitei, Țintea, Chiciura, Arbănași, Valea Voievozilor etc.). În anul 1925, obține de la stat trei perimetre importante de câte 10 hectare fiecare, la Moreni, Gura Ocnitei și Mislea, dar activitatea de producție se limita aproape la terenurile deținute la Gura Ocnitei și Moreni. A mai obținut de la stat perimetre la Ceptura, Gorgota și Tocilele unde își va concentra activitatea de foraj. În anul 1930, societatea deținea 1.300 de hectare din care 100 în exploatare⁷.

Adunarea Generală a Acționarilor a hotărât, după fuziune, mărirea capitalului la 369.687.500 lei, prin emiterea a 45.000 acțiuni noi a 500 lei fiecare purtătoare de dividende, începând de la 1 ianuarie 1928, care au fost date Societății "Omnium International de Pétroles" pentru convertirea unui credit acordat Societății "Colombia"⁸. Apoi, a mai urmat mărirea capitalului la 380.000.000 lei, prin emiterea a 20.625 acțiuni noi a câte 500 lei fiecare, purtătoare de dividende, începând de la 1 ianuarie 1928, care au fost oferite acționarilor la raportul de 1:20 în valoare de 10.312.500 lei.

⁶ Născut în anul 1871, la Breslau, ia parte la fondarea, în 1904 a Societății "Aquila Franco-Română", al cărui administrator-delegat și director general a fost timp de 25 de ani. Cetățenii francezi din România l-au ales președinte al coloniei lor. El a creat "Casa Francezilor" și "Uniunea Francezilor din România", instituții menite să strângă relațiile dintre membrii lor, precum și să întretină legături din ce în ce mai cordiale cu România.

⁷ D.J.A.N. Argeș, dosar 9/1931-1944, f. 118.

⁸ *Ibidem*, f. 88.

Același drept de a primi acțiuni a fost dat și proprietarilor de la “Omnium International de Pétroles”, în valoare de 22.500.000 lei (cursul emiterii de 1.400 lei).

Statutele societății au fost modificate la 5 decembrie 1928, imediat după fuziunea cu societatea “Aquila”, și publicate în “Monitorul Oficial”. Durata societății era nelimitată, iar obiectul activității consta în operațiuni comerciale, industriale sau financiare în legătură cu exploatarea petrolului, uleiurilor minerale și a derivatelor lor⁹.

Ședințele Adunărilor generale ordinare aveau loc în primul semestru, la 15 zile după convocare. Depunerea acțiunilor trebuia făcută cel mai târziu cu cinci zile înainte de Adunarea generală. O acțiune era egală cu un vot. Numărul voturilor era nelimitat. Pentru valabilitatea hotărârilor primei adunări trebuia să fie prezenți acționari care să reprezinte cel puțin ½ din capitalul social. Adunarea generală extraordinară putea fi convocată la cererea unuia sau a mai multor acționari, care să reprezinte o treime din capitalul social.

Consiliul de Administrație era format din 10-23 membri, iar durata mandatului de trei ani. Fiecare membru trebuia să depună în acțiuni suma de 50.000 lei. De asemenea, Consiliul era autorizat ca, în cazul unor nevoi stringente, să poată spori capitalul societății până la 500.000.000 lei.

În ceea ce privește distribuirea beneficiului, se preciza că 5-10% se distribuia fondului de rezervă, până când acesta atingea o cincime din capitalul social. Din rest, se făceau rezerve speciale, conform deciziei Adunării generale; 6% erau dividende, 10% tantieme, iar restul supradividende. Societatea avea drept să emită obligațiuni precum și dreptul asupra unor acțiuni noi, emise în conformitate cu art. 7 din Statut.

În Bilanțul societății încheiat la 31 decembrie 1935, valoarea investițiilor mobiliare și imobiliare era de 221.862.254 lei din care 144.961.083 lei amortizat¹⁰.

De-a lungul anilor, au fost acordate de societate dividende acționarilor astfel:

1919-1920 = 20%

1921-1932 = 0%

1933 = 5%

1934 = 0%

1935-1938 = 50; 90; 50; 25% (brut)

1939-1942 = 6; 13,56; 8,45; 9,5%.

Perimarea cupoanelor de dividende era fixată la 5 ani. Acțiunile societății au fost cotate la Bursele din București, Paris și Anvers. Cursul lor la București, în perioada 1927-1931, a fost de 1.700 lei, 1.500 lei, 700 lei și 41 lei. Cotarea la Bursa din București s-a făcut până la 1 iulie 1945.

La Paris, în septembrie 1932, cota unei acțiuni “Colombia” a fost de 77 franci și au fost cotate până la preluarea, în 1941, a majorității acțiunilor Societăților

⁹ *Ibidem*, f. 112.

¹⁰ *Ibidem*, f. 58.

“Omnium International de Pétroles” și “Colombia” de către societatea germană “Kontinentale Oel G.m.b.H.” din Berlin.¹¹

Începând cu anul 1942, la Paris, acțiunile societății “Colombia” nu au mai fost cotate oficial, ci în foaia Sindicatului General al Bancherilor, la prețul de 61 franci acțiunea.

La data preluării de către societatea germană, Societatea “Colombia” posedă terenuri petrolifere întinse în județul Prahova, mai ales la Moreni, Chiciura, Băicoi și Țintea; în județul Dâmbovița la Gorgota, Bucșani și Gura Ocniței (73% din producția societății se obținea de pe acest șantier); în județul Buzău, la Ceptura și Arbănași.

De la 120 de sonde din care 62 în producție, pe care societatea le deținea în anul 1933, la începutul anului 1942 societatea deținea 61 de sonde din care 58 productive și trei în curs de săpare. Toate sondele societății erau legate prin conducte între ele precum și cu rafinăria “Aquila” din Ploiești, cu Stația de încărcare a societății din gara Băicoi, unde se găseau și rezervoarele statului, și cu conducta de petrol înspre Giurgiu.

Lungimea totală a conductelor era de 150 km. Prin aceste conducte se transportau anual peste 500.000 tone produse petroliere fie ale societății, fie ale altor societăți. Mai deținea 386 vagoane cisternă (163 proprii și 223 închiriate) pentru transportul produselor petroliere de la rafinăria societății la Stația de export din Constanța¹².

Din anul 1940, societatea făcea parte din grupul de vânzare a produselor petroliere al Societății “Distribuția”.

Denumirea societății până la sfârșitul lui octombrie 1941 a fost de “Colombia” Societatea Franco-Română de Petrol, apoi, din noiembrie, “Colombia” Societate Anonimă Română de Petrol.

Consiliul de Administrație, în fruntea căruia era președinte G. Țițeica, iar vicepreședinți colonelul M. Andriot și C. Brisson, a fost demis, fiind ales unul nou, în care au fost incluși reprezentanți germani ai societății “Kontinentale”.

Consiliul de Administrație al societății, după preluarea de către germani, era constituit din:

- Eugen Savu, președinte și administrator-delegat;
- H. Brochhaus, vicepreședinte;
- E. R. Fischer, vicepreședinte;
- O. Gramsch, administrator-delegat;
- Victor Antonescu, N. Hiott, Victor Vâlcovici, K. Blessing, Grigore Carp, André Brisson, C. Alimănișteanu – membrii;
- ing. Th. Fișinescu, director general;
- ing. I. Sutz și ing. Emil Ionescu, directori;
- ing. Grigore Ioachim, procurist¹³.

¹¹ *Ibidem*, f. 101.

¹² *Ibidem*, f. 13.

¹³ *Ibidem*, f. 11.

Se observă că reprezentanții germani din noul Consiliu de Administrație au lucrat cot la cot cu exponenții capitalurilor românești și ai partidelor istorice, printre care Eugen Savu, N. Hiot, Victor Antonescu, Grigore Carp etc.

Capitalul societății, de 380.000.000 lei, a fost împărțit în 760.000 acțiuni a câte 500 lei fiecare. Producția de țiței, în tone, obținută în anii 1920-1937, precum și numărul metrilor forajți, în aceeași perioadă, au fost următoarele¹⁴:

Anul	Producția obținută/tone	Metri forajți
1920	12.918	941
1921	106.720	8.750
1922	219.860	10.375
1923	171.488	11.516
1924	314.905	10.421
1925	305.678	4.356
1926	318.530	7.884
1927	286.716	10.813
1928	333.345	16.909
1929	436.772	15.104
1930	727.458	18.456
1931	431.579	22.052
1932	422.138	20.088
1933	599.050	24.487
1934	585.193	16.497
1935	436.772	15.104
1936	727.458	—
1937	429.915	—

Din anul 1939, producția și activitatea de foraj ale Societății "Colombia" au avut mult de suferit față de producția generală a industriei române de petrol, care a cunoscut o ascensiune însemnată.

Concurența mondială privitoare la prețuri era covârșitoare, din cauza impozitelor și taxelor exagerate care apăseau asupra producției societății. Datorită politicii Ministerului Industriei și Comerțului, apoi a Ministerului Economiei Naționale, societatea și-a abandonat, încet-încet, piețele sale din Europa Centrală, pentru a trimite producția obținută în țările cu devaluație forțată.

Progresiv, s-au redus vânzările, astfel că schimbarea politicii de export a adus sacrificii importante, care au determinat ca încă din anul 1935 să întâmpine numeroase dificultăți din partea autorităților române¹⁵.

¹⁴ *Ibidem*, f. 13.

¹⁵ *Ibidem*, dosar 7/1928-1939, f. 74.

Producția de gazolină obținută de societate în perioada 1931-1941 se prezintă astfel:

Anul	Producția obținută/tone
1931	3.960
1932	5.640
1933	9.530
1934	11.682
1935	15.545
1936	18.506
1937	22.303
1938	21.125
1939	17.009
1940	15.805
1941	11.211

După instalarea în anul 1938 a unei instalații noi de cracare (o baterie Winkler-Koch și o instalație de cracare Dubbs), rafinăria "Aquila" din Ploiești avea o capacitate de prelucrare anuală de 540.000 tone¹⁶. Cu toate acestea, capacitatea reală de prelucrare era mult inferioară celei declarate. Astfel, în 1937, deși capacitatea de cracare era de 36.000 tone, s-au prelucrat prin cracare doar 5.200 tone¹⁷.

Între anii 1931 și 1941, s-au prelucrat în rafinăria "Aquila" următoarele cantități¹⁸:

Anul	Cantități prelucrate / tone
1931	258.850
1932	265.928
1933	316.000
1934	322.254
1935	371.156
1936	476.066
1937	387.952
1938	385.620
1939	401.253
1940	395.902
1941	317.507

¹⁶ *Ibidem*, dosar 9/1931-1944, f. 72.

¹⁷ "Monitorul Petrolului Român", 1938, nr. 4, p. 231-235.

¹⁸ D.J.A.N. Argeș, fond Societatea "Colombia", dosar 9/1931-1944, f. 14.

În afară de propria sa producție, societatea mai putea prelucra cantități mari de țiței cumpărat. În baza unui contract încheiat cu Societatea "Foraky Românească", a preluat spre prelucrare și vânzare o parte din producția acesteia.

Capacitatea de stocare a rafinăriei era de 8.500 tone gazolină; 3.700 tone white-spirit; 3.400 tone gaz-oil; 4.400 tone kerosen; 24.500 tone țiței și 16.000 tone ulei.

Produsele obținute de rafinărie erau benzină, petrol, motorină, păcură, cocs, white-spirit. Calitățile au fost ameliorate progresiv, produsele putând rivaliza cu cele străine. La 31 decembrie 1936, personalul rafinăriei se ridica la 296 de angajați, din care nouă străini, iar mai târziu va ajunge la 1.170¹⁹.

În baza legăturilor sale comerciale cu Societatea "Omnium International de Pétroles", precum și a aparatului de export al acesteia, Societatea "Colombia" a exportat produse petroliere, până în anul 1940, în Franța, Anglia, Italia, Germania, Spania, Belgia, Olanda, Palestina, Siria și Africa de Nord, S.U.A.

Prin portul Constanța, între anii 1931 și 1940, societatea a exportat următoarele cantități²⁰:

Anul	Cantități exportate / tone
1931	215.000
1932	210.440
1933	307.200
1934	377.949
1935	376.417
1936	423.647
1937	386.000
1938	214.382
1939	269.269
1940	98.520

Din cauza declanșării războiului și închiderii portului Constanța, societatea a fost nevoită să exporte pe calea ferată, în 1940, 111.164 tone produse petroliere, iar din anul 1941, produsele au fost exportate pe calea ferată, pe Dunăre și cele două conducte pe sub Dunăre, numai în Germania, Italia și Bulgaria, în cantitate de 220.173 tone. Pe plan intern, vânzările societății, între anii 1935 și 1940, au fost următoarele:

Anul	Cantități livrate intern / tone
1935	27.733
1936	61.278

¹⁹ *Ibidem*, f. 59, 113.

²⁰ *Ibidem*. f. 14.

1937	67.700
1938	69.342
1939	90.009
1940	156.181

De la constituire, societatea a avut, an de an, profituri (23.169.897 lei în anul 1926; 49.396.878 în anul 1928; 33.364.996 lei în anul 1929), cu excepția anului 1934, când a avut o pierdere de 15.769.612 lei. Dintre profiturile societății, putem exemplifica: 1933 – 30.023.107 lei, 1936 – 77.416.490 lei, 1937 – 87.477.103 lei, 1942 – 42.254.395 lei.

Societatea "Colombia" a avut legături bancare cu băncile "Marmorosch Blank" din București, banca "Creditul Român", Banca Națională a României, Banca Comercială Română și Banque de Paris et des Pays-Bas²¹.

Concluzii

Scopul pentru care am întocmit prezentarea Societății petroliere Colombia a fost aflarea unor răspunsuri cu privire la rolul și locul societăților de petrol în contextul economiei României și a istoriei petrolului. Demersul a permis descifrarea modalităților în care s-a dezvoltat o societate petrolieră, etapele parcurse, interdependența dintre societățile petroliere, aspecte ale concurenței și colaborării acestora.

Începând cu ianuarie 1921, Franța va duce o politică petrolieră pentru asigurarea nevoilor proprii, fapt pentru care va investi sume considerabile în Polonia, circa 800 de milioane franci francezi și în România 900 de milioane franci francezi dorind crearea unor organizații economice puternice. Efectiv, Franța și-a întărit pozițiile sale mai mult în România unde s-a asociat cu belgienii decât în Polonia, mai puțin bogată în petrol.

"Interesele franceze" vor controla o parte considerabilă a societăților petroliere române pe lângă societățile britanice sau belgiene. Aceste societăți petroliere românești controlate de francezi ("Colombia", "Steaua Română", "Concordia", "Petrol Block", "Redevența", "Forajul", "Păcura Românească", etc.), pe bună dreptate au fost numite de autoarea franceză Annie Lacroix-Riz, "principalele comori franceze"²².

După înfrângerea și ocuparea Franței, obiectivul economic esențial al Germaniei, în perioada 1940-1944, a fost recuperarea tuturor titlurilor și acțiunilor franceze plasate în străinătate.

Pentru finanțatorii străini, investițiile făcute în România în domeniul petrolier au fost deosebit de rentabile, fapt reflectat pe deplin de beneficiile realizate.

²¹ *Ibidem*, f. 108.

²² Annie Lacroix-Riz, *Industriels et Banquiers Français sous l'occupation*, Paris, 1999, p. 225.

Dar și pentru România aceasta a însemnat crearea și consolidarea unei ramuri industriale performante, prin introducerea unor metode de exploatare și tehnologii de prelucrare de mare randament.

Societatea "Colombia", ca și celelalte 11 societăți petroliere principale care au activat în România, au făcut tot ce le-a stat în putință pentru: perfecționarea la maximum a metodelor de prospecțiuni; sporirea numărului de sonde de explorare; introducerea și folosirea instalațiilor de extracție cele mai moderne; modernizarea metodelor lor de prelucrare, rezistență la concurența de pe piața mondială, sursă de venituri pentru economia națională.

După septembrie 1944, societatea a intrat în sfera de interese economice și politice a U.R.S.S. care și-a exercitat controlul prin numirea în consiliul de administrație a unor cetățeni sovietici. Toată activitatea și cercetarea au fost subordonate intereselor sovietice, care au determinat includerea societății în cadrul Societății "Sovrompetrol", prin preluarea capitalului său. Desființarea ei ca societate, prin naționalizarea din 11 iunie 1948, a încheiat o activitate care ar fi avut o foarte bună dezvoltare în viitor. Cercetările viitoare vor dezvolta noi dimensiuni în ceea ce privește etapele de dezvoltare ale industriei petroliere în România și impactul politic, economic, social, tehnic, științific, diplomatic și militar exercitat de aceasta asupra vieții întregii societăți românești.

Summary

The activity of the Society "Colombia", a French-Romanian oil company

"Colombia", a French-Romanian oil company, was founded in 1905 and represented the largest investment of French capital on Romanian oil market. After the merger with "Alpha" Oil Company it became one of the most important oil company from Romania. The president of the company was appointed Ernest Mercier, an illustrious French engineer, who was invested by King Ferdinand. In October 1941 "Colombia" entered under German influence and the main beneficiaries of companies' products were Germany, Italy, and Bulgaria. After 1944 "Colombia" was included in "Sovrompetrol" and the entire activity was intended to serve the Soviet interests. Under the new circumstances, in June 1948 the company was dissolved.